

мѢ рече така: Царь Александре, ни се възвеличавай толкова много, защото който се въздига много, скоро пада. Сосонхъ кеше царь на сичкиятъ свѣтъ, и трѣгна да отиде въ райхтъ отъ въздѣланіето си, обаче Боговете пѣснаха оныя челоуѣцы, и го убиха заедно съ войската мѢ. Персидскій царь Ксерксъ отъ голѣмата си гордостъ, убисе отъ дафнейските челоуѣцы, и се изгуби. Възвеличиху се и азъ, обаче сега се наказовамъ отъ моите. Прочее, Александре, ни се възвеличавай толкова много, за да ни паднешъ послѣ дола. Ако искашъ да имаме любовъ, стигати сичкото мѣсто западно, и Владако, бащинототи и почивай. Горделивю Даріи закачилъ съ покореніе да пише на Александра, и да мѢ се моли за миръ, сосъ согласіе да мѢ даде половината си царство.

ОТВѢТЪ АЛЕКСАНДРОВЪ НА ДАРІА.

Александръ царь на-царѣтата, равъ на-Бага Саваола. Писмото ти пріехъ, и разгмехъ що ми писѣвашъ за миръ, и да благодаримъ на бащиното си царство. Обаче знай, защото свѣто не може да има нито две слънце, нито два царя. Поклонимисе сосъ сичкото си царство, и прати ми харачъ заедно съ войска, и царѣвай въ Персія.

ДАРІИ СЕ РАЗГНѢВВА ОТЪ ПИСМОТО АЛЕКСАНДРОВО.

Разгнѣвилсе Даріи отъ Александровото писмо, помахалъ главата си и рекълъ: Ние днесъ подобрѣ имаме да умремъ заедно съ царството наше, нежели да ти се поклониме. Царь на царь